

યા અલી મદદ.

ગુલદસતથે. ગંમ.

જે માં

મરસીયા, સલામ, રૂપાર્થ, શોઝ.

હીના સંતાની જ્યાન ગુજમેતી અકશર.

આંક ૧ લો.

મું બ ઈ.

પરગટ કરેનાર સુલભા નુરદીન છવાખાન.

૧૨૯૬ હીજરી—૧૮૭૯ ઇસવી—૧૯૩૫ વીકરમાતજી.

આપમેખલીઆર છાપાખાનામાં બંદ નં.

આપમેખલીઆર છાપાજીએ.

હુડીયો ચાર આના.

મુકામ મુલ્લા નુરદીન ખીન છવાખાનની દુકાનેથી મલ્યે.

ગાંધી રોડ નં. ૧૬૫૫, કાંચી, મદ્રાસ પ્રેસ પ્રિન્ટર્સ.

વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
સંસ્કૃત કોશ
સાગર ગ્રંથાલય

૧૨૪

ઓસમીલાહ હીર રેહમાં નીર રહીમ.

પા. મવલા મદદ.

મરશીઓ ૧.

જ્ય નેહરલે યજ્ઞ ને દાખીલ હરમ હુએ,
ગશ આયા હરકંદન પે ચેહ જુલનો સીતમ હુએ
નંએનય પુકારી હાદીસે અએસેલી કમ હુએ
સર ઠટ ગયા હુસેનકા સર નંગે હમ હુએ
કીલો આસમાન ગીર નદી પંહતા હુહાઈ હુએ
નેહુરાં શી બેદી સામને હાકીમ કે આઈ હુએ—૧

મએજુદ અનજુમનને સગીરો કબીર નો
હા કીમકે ગીરદ કુરસીયો પર સખ અમીર નો
ખાસાને જુલ જલાલ જલીલો હકીર નો
મુશકીલ કુશાકે ખુરદેકીલાં સખ અસીર નો
કેહુદે કોઈ અલીસે ચેહ દારસલામને
નંએનયકા દાખેલા હુવા દરબારે આમ ને—૨
અએ લોશી કરબલાસે નેરે ભાઈકો ખુલાઓ
અએ લોલો નેરે ગેયુઓ વાલે જવાંકો લાઓ
અએ લોગો નેરા હાદીસા અ આસ કો મુનાઓ
અએ લોગો યાદગારે હુરાન સે કહો કે આઓ
કાસીનસે હાએ કુંઝ ન કુંઝક ઇસ ઘડી હુઈ
ચેહ બાલ ખોલે કીરાકી દુલહન હુએ ખડી હુઈ—૩

હોઠર અસીર દુખતરે હાતમ જોઆઈથી
 નાનાને મેરે ખુદ ઊસે ચાદર ઊડાઈથી
 પોશાક અમાને નઈ ઊસકો પેહુનાઈ થી
 સબકો ચેહ પાસથા કે સખીશી ચેહજાઈ થી
 ઊમતકો હાએ પાસે રશુલે ખુદા નહી
 જ્યેનખ બરેહને સર હાએ ચોર ઊનકો હયા નહી—૪

બાબાકો મેરે પુછોતો કેસા સખી હાએ વોહ
 મુશકીલ કુશાહાએ કુતકા ખુદાકા વલી હાએ વોહ
 નાનાકો મેરે દેખોતો સબકા નખી હાએ વોહ
 ભાઈકે સદકે રખરે નખીચા અલી હાએ વોહ
 મેરી ખબર અસીરીમે રખતા કોઈ નહી
 કપડા ભી મોહ છુપાને કો દેતા કોઈ નહી—૫

જ્યેનખ ચેહ નાલે કરતીથી આંશુ બહા બહા
 ઈતનેમે આહ રો ગયા હાશીમકા સા મના
 બોલા પછદ હસાકે કે અએ ગમશી મુખતલા
 શીમર ઊમરરો પુછલે મેરી નહી ખતા
 મેરા કહા ન માના શહે મશાર કેનને
 કેયા અપની જાન મુશતમે ખોઈ હુસેનને—૬

ગર જાનતે બલીશ મુઝે સંઘપદે ઊમુમ
 અકબરકે દીક્ષપે મક્કતે નરીર નેજાએ સીતમ
 બએઅતકો હાથ દેતા જો વોહ દીબલએ ઊમુમ
 બાબુ ન હુતે બાબુ એ શપીરકે કલામ
 શીસશીસ કે ધર હુસેનને બરબાદ કર શીએ
 બએ અતસે હાથ ઊઠાયા બોહતરકે સરદીએ—૭

શુન શુનકે ધીઆનસે ચેહ બચાને અમીરે શામ
બીનતે બતુન બોલીકે બસ બસ જ્યાંકો થામ
નાદમહો અપનેજીને પેહ કરતાહ્યે કેઆકલામ
સપીરકો નબીયો ખુદાને કીયા ઇમામ
ખુરશેદે દીનો શરઅ હંએં વોહ મશર કેનને
વલાહ નવ ઇમામ હંએં નસલે હુસેન ને—૮

તું હએ બની ઊમઇયાં વો મકીયા હા શમી
તેરા પીદર માઆવીઆ ઊસકા પીદર અલી
તું બાતીજઓર વોહ હકતું શકી ઓરવો સુતકી
તું દેર વોઆ હરમ તું બખીલ ઓર વોહ સખી
ગરકડર જાનતા શહે અલી મકામ કી
બએ અત મઅહ સીપાહ તું કરતા ઇમામકી—૯

રાજ રજ પેથા નબીયો સુરતુજ કા લાલ
સબ ઘર હુડાયા શુબહ શાહાદતસે તા જવાલ
જંગો જદાલ ને વોહ દીખાતા અગર જલાલ
કુંદરતથી કેઆ તેરી ન તેરી પ્રાજકી મજાલ
ગુસેસે ખેંચતે જો શહીદી હીસામ કો
આતા ન કરબજાસે કોઇ બચકે શામકો—૧૦

ચેહ કેહુતીથી અબી વો શહીદો કી સોગ વાર
નાગાહ આયા ગુસેને વોહ શીમર નાબેકાર
બોલી લરજ લરજ કે સકીના જગર રીગાર
અમા કહીં છુપા સુઝે બેદી તેર નીસાર
ખનજરસે જુબહ કર સુકા શાહે મદીનોકો
એસા નહોકે કતલ કરે ચેહ સકીનાકો—૧૧

(૪)

શુરત સે ઊસકે દડતીહું અમા ને કીસ કદર
પેરુને દીધ લરજતાહ્યે ઝોર સીનેને જગર
દેખોતો હથ રખકે પસીને ને હું ને તર
અએસા નરો તમાએ લગાએ ચેહ બદ ગોહર
શીરબી કહીં ન મુઝપે જશ એ ગુનાહ હો
અબતો ને રોઈબી નહીં તુમ સખ ગવાહ હો—૧૨

હ્યે યાદ મુઝકો જાએ ચેહ અનજર શીરાતાથા
ને હથ જોડતીથી ન ચેહ પાની પીજાતા થા
ને હથ જોડતીથી ન ચેહ રહેન ખાતા થા
જ્યેનખ દોહાઈ દેતીથી ચેહ મુઝ કરાતા થા
જસને કીયા હ્યે ઘર મેરા વખરાં વોહી ચેહ હ્યે
બાબાકે રહ કી કરાન અમા વોહી ચેહ હ્યે—૧૩

બાનો પુકારી બીબીકી ગેરત પે ને રીદા
નાગાહ યજદ નેહસ ને ધભરા કે ચેહ કહા
હ્યે હ્યે કાંહ છુપાઈ ન બુરકા ન હ્યે રીદા
યે બચી કીજાં તડપ હ્યે રહી ઈસકો કેયા હુવા
પુછે તુ એ કરાર હ્યે કીજાં દુખતર હુસેન
કટતા હ્યે તેગો ને જોસે શીર કેયા સારે હુસેન—૧૪

જ્યેનખ ચેહ રોકે બોલીકે અએ દુગમને ખુદા
નાદાનસે યતીમસે તું પુછતા હ્યે કેયા
જ્ઞાન મુઝસે ચેહ ગરીબ પે જોએ હુઈ જશ
પેરુલે તમાએ શીમરકે ખાએ હ્યે એ ગુનાહ
દેખા હ્યે જાએ શીમરકો ચેહ થરથરાતી હ્યે
કેહતી હ્યે માંસે જાન મેરી નીકલ જાતી હ્યે—૧૫

(૫)

બેદાદ કતલકા ઠરું ક્રેયા ક્રેયા બયાં ને આહ
મકતલ નેં જળ અસીરોં કો લાએ તરે સીપાહ
વાંહ લાશએ હુસેનસે લીપટી યેહ રશકે માહ
યું શીમરને જુદા શ્રીયા ઇસકો ખુદા ગવાહ
યેહ બહી પીટકર સરે સીના તડપ ગઈ
વેહ લાશ કેહુકે સાએ સશીના તડપ ગઈ—૧૬

ઇતનાતો પુઝ શીમરસે બુતવાકે રખર
ક્રેયા થા કુશુર બચેકા બતલાતો મુઝકે તું
દડતી હએ ઇસકે નામસે હરદમ યેહ નેક ખુ
આરજપે નીલ કાન સે હએ બેહરહાં હુહુ
સારા ગલા યતીમકા રસીસે બીલ ગયા
ગરડનબી કસકે બાંધી તો કેલ ઇસકો મીલ ગયા—૧૭

યેહ જુકર થાતો કેહુન લગા વેહ જખું ખીસાલ
લેશીન ખુલા ન રાજે હુસેનીકા મુઝ પેહ હાલ
આઈ નબીકી આલતો મુહપર બીખરે બાલ
સર કટકે આએ લાશે હુએ કાતને પાંચમાલ
શીઝં કર લડી યેહ રાજ શહે બેનજર સે
શીસ શીસ કો મારા તંગસે શીસ શીસ કો તીરસે—૧૮

બાનુંકે દીલકો બરખી લગી શુનકે નાને તીર
આબેકે આગે શીરને લગા કુદકે સગીર
બે સાખતા પુકારીકે અએ શાહકે અમીર
તીરોંકા મેહ તો સળપે પડાહ વકતે દારોગીર
પર કતલ એક તીરનેં બચા હુવા મેરા
કુડતે પે દુધ ડાલકે અસગર મુવા મેરા—૧૯

અસગરકા હાલ કેરુતીથી ચેહ બાનુંએ ઇમાન
 જો આગે પેશ તખતે શહીદાં કે સર તમામ
 બાનુંને દેખતેહી સરે શાહ તીશને કામ
 અવાજ દીકે અએ શહે મજબુત અસલામ
 ઘટતા હુએ દમ ગલેને રસનસે રેહાઈ કર
 સેદકે તેરી ગરીબીકે મુશકીલ કુશાઈ કર—૨૦
 દેખો બેહુનકા હાલતો અએ શાહ ખાસો આમ
 જયેનખતો બેનોકાબ હુએ ચોર ગીરદ અજદહામ
 તાઅના ચેહ હમકો દેરહે હંએ સાકીનાને શામ
 મુશકીલ કુશાઈ આકે નહી કરતે અબ ઇમાન
 શાહા બોહોત ચેહ જાલીને બેદાં સતાતે હંએ
 સર આપકા કટા હુવા હરદમ દીખાતે હંએ—૨૧
 ગુસેસે બડહ કે કેરુને લગા શીખર બદ ગોહર
 શીર્ગે ઇસતેગાસા કરતી હુએ નેરુરને ઇસકદર
 આએ અગર તુમારી મદદ કો કોઈ બશર
 હુરકી તરહેસે ઊસકાલી કાટે બદનસે સર
 ઇસ દીનકીથી ખબર ન હુસેને શહીદકો
 સમજે ન વોહ ખલીફાં બરહક યજદકો—૨૨
 ચેહ હરફ કેહે રહાયા અલી શીખર બદ ગુનાં
 બોલા યજદ ગુસેસે ઇતને મેં નાગહાં
 હાં તશતતીલાને રખો સર શાહેદો જહાં
 રખા જો સરનો ચોખસે ખોલે લખો દેહાં
 દેખાજો દબદબા સરેશાહે શહીદકા
 થરાયા બંદ બંદ યજદે પક્ષીદકા—૨૩

રાવી બાન કરતા હયે મેં દેખતા હું કેયા
એક શો રવા હુસેનકા હર સીમતસે બિઠા
સખકો યકીનથા કે ઠયા મત હુઈ બપા
નાલોં હુવા અયો તરફ ફલક પર જુદા જુદા
જારીથા ચેહ કલામ હર એકકી જબાનસે
હોતી હયે અબ નુજુલ બલા આગમાનસે—૨૪

દરબારમે યજદકે હરશુથા અબ દહામ
થરા રહુથે બએદ કે માનીંદ ખાસે આમ
બએઠાથા તખત નેહસપે વોહ નુતરએ હરામ
એક હાથમેંતો શીશાથા એક હાથમેંથા જાંમ
બાલાએ તખત શુગલથા બિસકો શરાબકા
ઓર જેરે તખત સર ખલરે બુતરાબકા—૨૫

હાજર વહાંથા એક શરંગી ભી બિસ ધડી
રોકર કહા યજદસે બિસને કે અયે શકી
તેરે મઆમલે સે લરજતા હયે મેરાજ
સર હુ તબક મે જસકાચેહ મનજુમ હુ કેયા કોંઈ
હાશા જો મે કહું કે ચેહ અહુલે કુશુર હયે
જુલસમે બોએ ખુશક હયે એદુરેપે નુર હયે—૨૬

કુયાથા ખીલારે શરબ ચેહ મનજુમ બે વતન
પકડતા નથા નમાજ કભી કેયા ચેહ બસતે તન
ઈસ સરકે દેખનેસે હયે તારી ગમે મહન
કુમઆ ચેહ સખ ઇસીકા હયે વા બસતએ રસન
ચેહ ખુશક લખ ગવાહ હંએ ચેહ તીરાને કામ હયે
બતલા ચેહ કીસકા બેઠા હયે કેયા ઇશકા નામ હયે—૨૭

કેહુને લગા શીરંગીસે હાથીન કે અએ નવાં
વાધીશ તું મુસતુશસે હએ બિરાને કહાકે હાં
ઇનજલ મે વોહ હએ નખીચે આખેરનનાં
હાથીન પુકારા ખેર નહી હાજતે બયાં
ચેહુ બિરા નખીકા છોટા નવાસા હુસેન હએ
ઇબને અલી હએ શાતીનાકા નુરે એન હએ—૨૮

શુનકે ચેહુ કલના સીના શીરંગીકા રટ ગયા
આયા કરીબ તશત વોહ કરતા હુવા બુકા
નજદીક પોહોઆ સરકે તો વોહ દેખતા હએ કયા
શુખે લખોસે આતી હએ તકબીર શી સદા
એક બીબી બાલ ખોલે હુએ ગીરદ શીરતી હએ
સર અપના પીટ પીટકે ઇસ સરપે ગીરતી હએ—૨૯

હએરાન હોકે દીઝમે શીરંગી ને થું કહાં
આઈ હએ મોઅજજસે યહાં અશરકુનનીસા
અપને પીસરકે સરપે ચેહી કરતીથી બુકા.
ઇસ સરકે મેં નીસાર મેં ઇસ સરકે હું શીદા
અબી ખુદાશી યાદમે ચેહુ બુખા પેવાસા હએ
શીબિંકર નહુ ચેહુ એએસે નખીકા નવાસા હએ—૩૦

દેખા યજદને જો શીરંગીકો બે કરાર
સમઝા ચેહુ હએ મોહીબે ઇમાને રજક વીકાર
નસરાંગીસે ચેહુ કેહુને લગા વોહ સીતમ શઆર
કયા તું હુસેન ઇબને અલીકા હએ દોસતદાર
ધીબ બે અદબ લેહાજ નહી કુલ્લ મેરા તુઝે
હએ શરત ઇસકલામશી અબદુ' સજા તુઝે—૩૧

ભીસને કહા ખુદા તુઝે ગારત કરે શીતાળ
તેરા અદખ કરેં નજરે શરમ ન હીજાળ
હએહએ યેહ સર ઇમાનકા ઓર નેહરલે શરાળ
હએહએ ચેહ અનદહાન ઓરઆલે અબુતુરાળ
તું કયા જવાળ હશરનેં દેગા રશુલકો
મારા હએ કલનાં પડહકે પતીનેં બુતુલકો—૩૨

તું દેગા કયા સન્ન મુઝે ખુદ હએ ચેહ આરજી
ઇસદમને શરખુર હુ સરે શેહકે રખર
એહસાન બાદ કતલ કેન કલથો યહ તુ
જળ જીઅહ હું નેં મીસલે શેહેન શાહ નેક ખુ
મરને પે મેરી લાશકો તકલીફ દીજીયો
અકાપે જો સીતમ હએ મુઝપરની કીજીયો—૩૩

પાનાલ જસતરેહ હુવા જોહેરાંકા ગુન બદન
હોવે ઘુંડીં તહે શુને અસવાં મેરા બીતન
એકલ હુસેન પેવાસેથે તર હએ મેરા દહન
તા હશર ઇસકા મુઝકો રહેગા ગમે મહન
સદકે નેં ઇમને શાતીનાં પર લાખ જાનસે
અરસોસ ભુખા પેવાસા લીકા વોહ જહાનસે—૩૪

ચેહ શુનકે આપા ગએજ નેં વોહ દુરામને ઇલાહ
ઓર હુકમ પ્રામાનકો દીયા ચેહ બેહવાને આહ
સર જલદ ઇસકા કાટો ચેહ હએ દોસતદારે શાહ
શુનતેહી ઇસપે હુટ પડે આહ વોહ સીપાહ
આપા કીસીકો પાસ ન ભીસ બે ગુનાહકા
તન પુરજે પુરજે કર દીયા ગમખારે શાહકા—૩૫

(૧૦)

જળ તનસે ઊસ જરીકે હુવા ખું બોહાત રવાં
ગશ હોકે ખાકપર ગીરા આખીર વોહ ખસતેનાં
પર યા હુસેન કેહુતાથા વોહ હેદરી જવાં
સરવરકે સરકો દેખકે કરતા થા યું રીગાં
રીદીયા તેરા મેં અએ શહે આલમ પનાહ હું
આતીથી શેહકે સરસે સદા મેં ગવાહ હું—૩૬

યહુ અનદા શુન રહાથા કે ગરદન હુઈ કલમ
બેદાદ એહુલે જુગનસે થરા ગએ હરમ
જએનખ શુએ લાશ પુકારી બ મશાને નમ
સદકે તેરી વશાપે મેં અએ કુશતએ સીતમ
માતીનમે તેરે રહ પયમખરશી રોતી હએ
લાશપે તેરે શતેમા કુરખાન હોતી હએ—૩૭

સદકે મેં તેરી લાશકે અએ શેહકે ગમ કરાર
સર તુને સગે શાહકે અપના પ્રીયા નીસાર
પર હમતો તેરી રહસે ઈસ દમ હું શરમસાર
પ્રીસતરહ તેરી લાશપે અખ રાંવે જાર જાર
કશનાઈં કયા મેં તુઝકોકે ખુદ એ રીદા હું મે
સદકે હુવા તું ભાઈપે તુઝપે રીદા હુ મેં—૩૮

જએનખકે ઈસ બયાસે કયામત હુઈ અયાં
માતીનમે ઊસ મોહીયકે અસીરોને થી રીગાં
ખસ અએ દખીર અખ ન વોહ રદાદ કર બયાં
જસ શાનસે હરમ શુએ અનદા હુએ રવાં
કયા કયા ન એહુલે બએત પે આશત ગુનર ગઈ
આખીર સપીના કએદ કે સદમે સે મરગઈ—૩૯

(૧૧)

મરસીયો ૨.

જાણનાંકે મુરક્યે કોનો મકાં હું
 યાર કુદરતે મુસવરે કુદરત વ્યાં હું
 સનય ખુદાકી ખલક ખુદા મદદ ખાં હું
 પએદા શાનીએ ખાસે રશુલે જનાં હું
 સદકે જુદા જુદા હું અકબરકી શાન પર
 જાંને ખશર જનીને ખલક આસમાન પર—૧
 પએદા જહાં મેં યુયુરે અરશ આસનાં હું
 પીરે ફલક મીસાલ જમીનાં જવાં હું
 યુયુરકો પર વસીય પેહ રતબા કહાં હું
 પરદે મેં ગેય કે તોહ જહાં થા વ્યાં હું
 અકબર કેહકને નકશાએ ખેરન વરા દીયા
 ઇસરસે સયકો એહરએ કુદરત દીયા દીયા—૨
 અકબરકો ગોદમે લીયા જએનઅને દોડ કર
 બાનુ કે ગીરદ શીરકે પેહ બેલી વોહ ખુગમીયર
 ભાલી ઇસે મેં પાહુંગી પેહ હું મેરા પીસર
 બિરાને કહાં સઆદત અકબર હું સરખસર
 માલીક હું આપ સયકે મુઝે કયા કલામ હું
 બાનો કનીજે ખાસ હું અકબર ગુલામ હું—૩
 જએનઅકે પીયાર પર શહેદી રોય જાર જાર
 ઘર લે ચલી બહન પીસરે શાહિ નામદાર
 પર હરઘડી શાહ કહેતથે શીયું મેરે શીરદગાર
 ઇતની મુશરકત ભી હું જએનઅકો નાગવાર
 દરદા શહીદ બાનોંકા પેહ કાલ હોએગા
 જએનઅ બહનકા બિસ ઘડી કયા હાલ હોએગા—૪

(૧૨)

અલકીસા શેહેર શેહેર ખખર હો ગઈ યેહ આમ
નાને લખે ગયે ઇસી મજમુન કે તમામ
અકબર પેહ હુસનકા ધીયા ખાલીકને ઇખતેતામ
નથા નહો ને હોગા હસીન અએસા વસલામ
નેહુબુએ હક હંએ શીકલ નેં હંએદર હંએ શાનને
બાહમ હુવે નખીયો અલી રીર જહાંનને—૫

શાહને અસરકો હુઈ મુશતાફીયે જમાલ
ચીદા ધીયે મુસવદ્દો નકાશ બે મીસાલ
એક એક કો ધીયા જરો જાગીર સે નેહાલ
એર ધીયેહ ઇલતીબા કે હનેં શોક હયેકમાલ
તસવીર યુશુરે શાહે અખસાર દેખીયે
ઈસ શીકલસે રશુલ કા દીદાર દેખીયે—૬

પર ઇશક બાદ શાહે હલબકો સવા હુવા
ભીસકે નખમીર નેં યેહનમકથા મીના હુવા
જીસ રોજ ખલક યુશુરે આલે અપ્પા હુવા
ભીસરોજ યેહ બી મોહદે ફજલે ખુદા હુવા
ખાતીન થા હકસે સાફ સો યેહ આરજુ મીલી
શાહે હલબકો હખતરે આઈને રંમીલી—૭

અલકીસા હર જગેહ સે મુસવર રવાં હુવે
એર વારીદે મની નયે શાહે જમાં હુવે
અકબર જહાં મદીને નેં જુલવે કુનાં હુવે
યેહ કાગજો કલમ લીયે હાજર વાંહાં હુવે
વાહસરતા ન ખખત ધી તેહરીર મીટ ગઈ
અકાર પેં ખરસ યેહી તસવીર મીટ ગઈ—૮

(૧૩)

તસવીરેં ખીંચ સુગ્રીનો હરએક કુચ કર ગયા
 શાહુકે સામને વોહ મુરકા ગુજર ગયા
 ખુરશીદ સખ શી આંખ મેં જરા ઠહર ગયા
 યુશુર અજળે મીસરકા દીનસે ઊતર ગયા
 ખાંકાને ચીંને આઈને પેહુ શીર નજર ન કી
 ખુખાને શામને કબી સેરે કનર ન કી—૯
 તસવીર પરજો શાહુ હલખને નીગાહ કી
 બેસાખતા દરદ પડાહ ઝોર આહ કી
 યાદ આ ગઇ શખીચે રીસાલત પનાહ કી
 રશતા કી ઇસાહુસેન કે યુશુરસે આહ કી
 મનશુખ જરા કો શહુ ખાવર સે કર દીયા
 બેટીકો નામ જદ અલી અકબરસે કર દીયા—૧૦

જોજોહુ કોશીર ચેહ મુજદહે અસરત રખા દીયા
 દામાદ તુઝકો હકને પયનખર લકા દીયા
 પુંછા જો ઊસને કઝોન મુરકા દીખા દીયા
 વોહ બી પુકારી હકને હરે મુદઆ દીયા
 ગુન કીસ શજરકા મેનાહ ચેહ કીસ બેસતાં કા હએ
 હર કીસ સદશકા આંદ ચેહ કીસ આસનાંકા હએ—૧૧
 માખાપ ઊસકે આલે નખીપર નીસાર હએ
 મેરી જનાખ શાતનાં કે દોસતદાર હએ
 ઊસને ઠહાકે આલે રશુલે કીખાર હએ
 જાને ખુતુલો રહે શહે જુઝપુકાર હએ
 અકબર હએ ઇસકા નામ ચેહ દીન પગજતનકા હએ
 બેટા હસેનકા હએ ભતીખા હસનકા હએ—૧૨

મુકકર જમીંપે સીજદે કો બોલી વોહ ખુશ નેહાદ
 નેરે ખુદાને દી મુઝે મોહ માંગી ચેહ મુસાદ
 શોહર સે શીર ખીતાબ કીયા હોકે શાદ શાદ
 અબ તુભી કારે ખેર ને અરસાન કર જ્યાદ
 હસરત ભરે દીલોં કો યુદ્ધીં શાદ કરતે હંથેં
 છોદીસી સીનમેં શાદીયે આલાદ કરતે હંથેં—૧૩
 હસરતે હંથેં ઇસ મકાન કે દીન જાદ તર શીરેં
 દુલા દુલહન મકાંમેં બિયર આર ઇયર શીરેં.
 આપ્પોં કે સામને તો ચેહ રશકે કમર શીરેં
 હમ ઇનકે ગરદ પીયાર સેશા મે સહર શીરેં
 શોહર પુકારા દીલ ઇતીહ બાંતોસે શાદ કર
 ચેહ રોજબી કરીય હંથેં ખાલીક કો યાદકર—૧૪

બિસરોજસે હજવકા વોહ શુલતાને નામદાર
 ગીનતાયા સનેસાલ ખુજાદે કે બાર બાર
 તારોં કે બદલે ચાંદ કીયા કરતા થા શુમાર
 શાદીકા ઇશતીઆક જવાંની કા ઇનતેજાર
 અકબરશી યાદ દીલમેંથી તસતીર હાથમેં
 સાય શુરતો સે થા દીલે શપીર હાથમેં—૧૫
 અઠારવાં બરસ હુવા અકબર કો જબ શુરઅ
 જોર આશતાબ રખસે કરનને કીયા તુકુઅ
 શાહ હજબ કે તાલગ માવર હુવે રજુઅ
 આહા કે રસમ બિકદકા ઇસ સાલ હો શુરઅ
 મજમુને અરજ દાશત કા દીલમેં બહમ કીયા
 પુતલીકો રોશનાઈ મજહ કો કલમ કીયા—૧૬

(૧૫)

અધાનસે હુસેનકા ઇલકાળ યેહ લીખા
 શાહુ શાહા ઇમાને હુદા નાંખે ખુદા
 શીઆ નવાજો હુરો મલાયક કે પેશવા
 મનહુમેં ભીમતો ખલરે સીદકે મુસતશ
 નખતક હમેશા જુગવ હો ખાલીક કે નુરકા
 શીઓ કે ૧૨૪ ૫૨ ૨હુ સયા હુજુર કા—૧૭
 મનમુંઝીયા યેહ દરનપસ અન હદયઓ સંજામ
 સોદાતશી કનીજ હમે એક દુખતરે ગુલામ
 મનશુઅ હુ સુઝી હમે વોહ અકબર સેયા ઇમાન
 કેહતે હંમે યાહઅહુ ઇસે બાનેંશી ખાસોઆમ
 અબ શોક હમે કે ભીકદકા ભી અનસરામ હો
 હાજર મદીને મેં મઆ લશકર ગુલામહો—૧૮
 યેહ ભીકદ ભીસ મદીનેમેં હો અમે શહે અનામ
 જસમેં ધર અપને એનસે હો મોમીની તમામ
 ખીલઅત દે એક એક હો શાદીમેં યેહ ગુલામ
 અએસો મદીના માહુ મોહરમ હમેલા કલામ
 તારીખ અગર સર્જદ યેહ વનદીક શાહકો
 દસવીં કોઈદે માહુ મોહરમમેં બેયાહ હો—૧૯
 જ્યાયહુ તખતો તાજ હમે અકબરકે વાસતે
 હમે સલતનત બ નીથેરે હમેદરકે વાસતે
 શુલતાન અએસો આહીબ શીરાવરકે વાસતે
 વારીસ દીઆ ખુદાને મેરે ધરકે વાસતે
 બેકલાકે શાહઅદકો અપને સરીરપર
 તકીયા કરંગા કબરે જનાબે અમીર ૫૨—૨૦

કાસીદ ચહ અરજ પાકે ભડા શુરતે સંખા .
 ઓર કતલ નાના લેકે બરાબર મલી કમ
 ગુનરી જો ખરખદાશત હુજુરે શહે હુદા
 થરા ગએ મુઝાલીજા કરતે હી દસતો પા
 ખત ગીરપડા ન સીજતે નખીસે પડા ગયા
 મનમુન સર નવીરાતે પીસર યાદ યા ગયા—૨૧

દોલત સરાંને શાહ ગએ દીવ સાંભાલકે
 નાના પડાહ વોહ સામને જોહરાંકી આલકે
 જએનખ પુકારી બખત ખુલે મેરે લાલકે
 મા બોલી બાહું ગરદને અકબરને ડાલકે
 યુશુશકી તરહ ખલક કે મેમખુખ હો ગએ
 પેવારે જવાન હોતેહી મનશુખ હો ગએ—૨૨

શેહ સોકડા કે આપ લીખેંગે જવાબ કીયા
 શેહ બોલે લીખ સુકા હએ જો તકદીર મેં ખુદા
 ખતકા જવાબ લીખને લગે શાહે કરખલા .
 ઓરબાઅદ હમદો નાઅત યે મનમું રકમકીયા
 ચહ ખત શહે હજબ કી તરફ હએ ઇમામકા
 યાઅને ગરીબ કુશ્યો મનહુમ શામકા—૨૩

પોહોઆ અરીજા તેરા ઇતીલાએ હાલ
 બેટીકે બેયાહકા અલીઅકબરસે હએ શવાલ
 અરમાન હએ કમાલ તુઝે આરજુ કમાલ
 સખકુષ ખુદાકો શેહુલ હએ બનદેકો હએ મહાલ
 ગર ખરજીએ ખુદા હએ તો ઇનકાર કેયા મેરા
 તકદીર મેં નહીં હએ તા ઇકસાર કેયા મેરા—૨૪

ક્રીસ બાપકો ખુશી નહીં બેઠકે બીયાહ કી
 બેહુતર હ્યે પર કુહીન્નો ખુશી હ્યે ઇલાહકી
 દુનીયાંકી બેવશાઈ ચેહ જીને નીગાહ કી
 ન આરબુએ અએશ ન રીર હ્યે જાહ કી
 દુનીયાંકી જો હીવસ હ્યે વો શની હ્યે ખાક હ્યે
 ઊકબેકી રીકર કર કે વો બાકી હ્યે પાક હ્યે—૨૫

ઊસ નજ્ને રોજગારનેં તુખનેં હયા નહીં
 ઇસ બોસતાં કે કુલોનેં બોએ વશ નહીં
 ઇસ બજનકે ચીરાગોનેં જુરે વલા નહીં
 ઇસ બેહરકી સદ્દનેં દુરે મુદેઆ નહીં
 ઘર કોનસા બસા કે વોહ વેંરાન હો ગયા
 ગુલ કોનસા હસાં કે પરેશાં ન હો ગયા—૨૬

બાઈ તુઝે બુલાવું ચહાં ક્રીસ ઊનેદ પર
 અપનાબી કોઈ દીનનેં મદીનેસે હ્યે સશર
 કેયા જાનાયેં ફલક હનેં લે જાએગા કીધર
 શીઓસે ઘર અજીજહ્યે ન તન ન જાન નંસર
 બાઈ તેરા મકાંમ દીલે પનજતનનેં હ્યે
 શપીર અંદરોજ કા નેહુનાં વતનનેં હ્યે—૨૭

લીખ કર ચેહ ફકરા શેહને કીતાબત તમામ કી
 ઓર નાનેબરને પાઈ રકમ વોહ ઇમાનકી
 કાસીદને કેતબ રાહે હલખ શુબહો શામકી
 શુલતાં કો દી સનદ રાહે ખાસો ખ્યામકી
 મસ ઊસને ચશને સીનેસે મઓલાકા ખત કીયા
 દુનીયાંકા ઓર દીનકા સખ ગંમ ગલત કીયા—૨૮

અલખીસા કતખુદાઈ કાસામાન હું ગયા
કસરો મેહલનેં ૨૨થે જરી જાખજા હુવા
અસખાખ જો જરીજો કાથા વોહ જુદા હુવા
આસાસતા હલખ કા હરએક રાસતા હુવા
હમવાર શાહુ રાહ મીસાલે જખીં હુઈ
સાઝ આઈનેકા સોહન હલખી જખીં હુઈ—૨૯

અજદાહથા ચાર શુકે ચેહ ૨જલે ઈલાહ હએ
શાહુ હલખી બેટીકા અકબરસે બેયાહ હએ
ચેહ કલમેંગો વોહ જાને રીસાલત પનાહ હએ
દરપેશ કોઈ દીનકો મદીનેંથી રાહ હએ
પેહુલે તો હમ શખીય પયનેબરકો દેખીંગે
શીર અસતુશ કી કંબરેમું જુવેરકો દેખીંગે—૩૦

સામાનયહાં તોથા અલી અકબરકે બેયાહ કા
વાહાં પેશ ખેમાં નીકલા મદીનેંસે શાહકા
આતે હી દશત મેં હુવા નરગા સીપાહ કા
ધેશ અદુ નેખેમાં રીસાલત પનાહ કા
મેહુમા હલહન કે ધરમે ગીજા નોશ કરતે થે
મા બાપ હલે કે ચહા રકોસે મરતે થે—૩૧

દસવીંકો કુશતોખું કે સખ એહવાલ ખુલ ગએ
રનમેં નીશાને પ્રેખાજે બદઅશઆલ ખુલ ગએ
ઓર શતીમાં કી બેટીયાં જે બાલ ખુલ ગએ
ઓર સાથ બીનકે ગેશુએ ઇતશલ ખુલ ગએ
પરજસને ખાક એહુરે પે પેહુલે લગાઈથી
વોહ જએન એહુશ શહુ મરદાંકી જાઈથી—૩૨

(૧૯)

અસહ્ય જળકે કુશતએ તીરેસીનાં હુવે
મહુવે અજલ હુસેનકે તીરલો જવાં હુવે
પેહુલે જહાદકો અલી અકબર રવાં હુવે
ઓર રાસતો ચપ સંલામ કો ખમદો જહાં હુવે
હુએખતસે મુમ કીનાત નેં હીલ ચલ પડી હુઈ
બએકા ફલક અદબસે જમી બીઠ ખડી હુઈ—૩૩

અકબરને ભી ન યામસે લી તેગ દુરસે
એક શમઅ નીકલી પરદએ શનુસે તુરસે
એહોશ એહલે નાર હુવે બીસકે વરસે
પેહ ગુલ બીઠા સપ્ર મલકો છનો દુરસે
અકબર લીચે હુએં હાથને તેગે જહાલકો
પનજે નેં આશતાબ કે દેખો હીલાલકો—૩૪

આગાજે જંગ પેહ થા શુનો અબ નીઆલે કાર
પ્રાલાદ કી સીનાં હુઈ હુએ હુએ છગરકે પાર
રનનેં ગીરા સીતાર એ નેહુમુએ કીરદેગાર
લાસેકો ધરને લે ગએ શુલતાને નામદાર
અશસોસ છસકે એવાહ કા સામાં હલઅનેં થા
માતીન બીસીકા ખએનએ શાહુ અરબ નેં થા—૩૫

સેહુરાથા વાહાં સરે અલી અકબરકે વાસતે
યાં તકીયએ અજલથા બીસી સરકે વાસતે
ખીલઅત થી વાહાં બનીયરે હુએદરકે વાસતે
ઓર યહાં કરન નથા તને અતહરકે વાસતે
સદકે રશુલ જાદીયાં ગુરદેપે હાતી થી
જએનબ સરાને પાએતીં માં બેહુને રોતીં થી—૩૬

જાએનળકા શેર ચેહથા કે ફરીયાદ વા ઈલાહ
બીન બીલાહ નેરે બચેકો મારા હએ બેગુનાહ
માં કેહે રહીથી વ્યાહ નેરે ના મુરાદ વ્યાહ
શાહ હલબકી બેટીકા અબ ધીસે હોગા બીલાહ
હએ હએ શુનાની અબ તેરી શેહરોં ને જાએગી
હલા બનેગા કોન દુલહન ધીસાથી વ્યાએગી—૩૭

ચેહ ન વહા થાકે નેહુશરે તાજ બપા હુવા
અકબર કે નહને ભાઈકા જખમી ગલા હુવા
શીયાંદે શીર ખારોપે અસગર રીદા હુવા
ખનજર ગલેસે શેહકે મીના સર જુદા હુવા
રીર ખએમા પનજતનકા હુટા એક આનને
બાધે ગએ ગીજલે હરમ રેસમાનને—૩૮

મકતલસે વકત શુબહ હુએ અશકયાં રવાં
લીખ લીખકે ફતહ નાને ધીચે જાખ જા રવાં
નેજોપે આગે સરે ફએજા જુદા રવાં
એર બીધને હુસેનકે ઈતરતકા કારવાં
હર સરપે સરકો પીટકે ગીરતીથી શતેમા
નેજોકે ગીરદ શહને રીરતીથી શતેમા—૩૯

હાલે હલખ શુનોકે વહાં કેયા ગજબ હુવા
બીલકુલ દુરસત બીલાહકા સામાન જખહુવા
શોહજદેકા નેહલને માહાશ તલખ હુવા
દેવડીપે જમઅ લશકરે શાહ હલખ હુવા
નજદીકથાકે ઘોડેપે શુલતાં સવારહો
રાહી શુએ દયાર શહ બેદયાર હો—૪૦

ઈસખુશ દીલીને યોહફટા યકબચક છગર
નાકેપે એક ચરબ નનર આયા બરેહને સર
ઓર ઊસકે ગીરદ સારે મુસલમાન નોરગર
પોહોઆ તો વોહ કરીબ ગીરા નોહકો પીટકર
ખતદેકે બાદશાહકો એક દીલસે આહશી
તડપી લહદને રૂહ રીસાલત પનાહશી—૪૧

શુલતાને પુંધા કોન જહાંસે ગુજર ગયા
ઊસને કહાકે શીયોકા સરદાર મર ગયા
તોહોશા યજદકે લીએ સંયદકા સર ગયા
મનહુમીયતકા ખાતીમા શપીર કર ગયા
કાટા રશુલ જાદેકા સર ફોળે શામને
ખએરન નીસાંશી ગોદને જએનબકે સામને—૪૨

શુલતાને સરકો પીટકે પુંધાકે ભાઈ નાં
ઊમતને હમ શખીયે પયમબરકો દી અમાં
બાલા ચરબકે હાએ અલી અકબરે જવાં
માથેપે ઊસકે તીર લગા ધ્રાતીપે સીનાહ
ઘોડેસે જપ ગીરાતો પુરી કોન કલ પડી
ના મેહુર મોને ખએમેસે જએનબ નીકલ પડી—૪૩

ચહ શુનકે ખાક નોહપે મલી બાદશાહને
એક દસત શાહે અપને ગીરબાં સીપાહને
બીસમીલ હુલહનકો કર દીયા ઈસ શોરો આહને
સર બોલા ચરબ કે તલે ઊસ રશકે માહને
ચીલાઈ હાએ હું મેરી તકદીર સોગઈ
નોહબી ન દેખા હુલેકા ઓર રાંડ હો ગઈ—૪૪

રખતે અજ પેહુને લગા જ્ય વોહ નેક જાત
જ્યો જનેની સીયાહ કશની પેહુની ઊસકે સાત
નીકલા મહલસે જ્યો જ્યો દુખતરકા પકડે હાત
ઊકયા પુકારી અજ ગમે દુનીયાંસે હ્યે ન જાત
રોયા વોહ બેકસીથે શહિનશર કચેન પર
ધરબાર શખ હુટા દીયા નામે હુસેન પર—૪૫

ઘોડપે બચેઠા આઠ ગીર્યાં બરેહુને સર
ઓર બાલ ખોલે દુખતરે જન એક ઊંઠ પર
હરએક કદમપે પુછતાથા મોહકો પીટ કર
યારે હુસેન પેયાસે શી હ્યે કરબલા શીધર
અકબરકા શીસ જગે બદને પાશ પાશ હ્યે
બગેર શીસ જમીન પે સર્થવદશી લાશ હ્યે—૪૬
વલાહ મોમીને ચેહ રીવાયતમે હ્યે રકમ
તયે કરકે રાહ મકતલે શાહ શહે ઊમમ
કબ કરબલામે પોહ્યાઆથા ચેહ મુખતલાએ ગમ
જ્ય શામસે શીરે હ્યે આતથે યાં હરમ
ગુલથા કે સોગવાર શહીદો કે આએ હંએ
પેયારોકે સર કહે હ્યે હમરાહ લાએ હંએ—૪૭

પોહ્યા કરીબ ગંનજે શહીદો જો કારવાં
દેખાકે એક ઊરસ હ્યે લાશોં કે દર મીયાં
સર નંગે બાલ ખોલે ચેહ કરતી હ્યે વોહ શીગાં
યારે હુસેન પેયાસે શી હ્યે કરબલા કહાં
જાને હુસેનશી મુઝે ઇસદમ તલાશ હ્યે
અએ કરબલા શીધર મેરે દુલેશી લાશ હ્યે—૪૮

(૨૩)

ભાંડોસે ગીર પડે હરને શાહુ દો સરા
એક એકને અપને પેચારેકા સર હાથ પર ધરા
બાંનેા કે હાથને સરે અકબર હુલુ ભરા
મુજરેકો લાશે શાહુપે ચલે બાંધકર પરા
આંખોપે હાથ રખકે વોહ શુલતાન હટ ગયા
દીલ ઊસ દુલહનકા એઓકે સામાસે રટ ગયા—૪૯

બહુ કર સલામ ઇતરતે ઇતહારકો કીયા
દેખા કંઈ સરોંકી તરર ઓર રોદીયા
દુઓડી તડપકે જાપ સરે અકબર નજર પડા
બાંનેાકે હાથસે સરે અનવર લીયા ઊઠા
સર લેકે અપની ગોદને બએડી જમીનપર
રખદી જાપી કદે હુએ સરકી જાપીન પર—૫૦

ગીરદ ઊસકે બાલ ખોલકે રઓને લગે હરમ
ખોલે ગજબકા વાકે આ હાએ કીસે પુછે હમ
પાસ આકે માં દુલહનકી પુકારી બ અશને નમ
તસલીમ ખેરી અએ હરને શાહુ મોહ તરમ
હાલ અપના રીર કહુંગી અબી એ હવાસ હું
અકબરકી ચેહ દુલન હએ ને અકબરકી સાસ હું—૫૧

ઇસ દરદકે બયાં સે હીલ દશતે કરબલા
ઓર પનજતાન કે રોનેકી આને લગી સદા
જએનબને હાથ આમલીએ ઊસકે ઓર કહા
ખામોશ હો તુઝે કસને અશરફુ નીસા
બાગે જહાં ને શોર હએ હુરો કે બએનકા
બસ બસ કે અબ લરજતા હએ લાંશા હુસેનકા—૫૨

(૨૪)

ખસ અએ દબીર નાતેકા અપ્પ બિજરખા હએ
તુશંને અશક મઓનપે હએ શેર આહ હએ
શાહે હલખકી બેટીકી હાતલ તખાહ હએ
લાશા જવાન હલેન પેશે નીગાહ હએ
માતીન મેં ગીરદ અહલે હરન હંએ લીએ હવે
નોહા પેહ પડહ રહી હએ હલન સર ખુલે હવે—૫૩

મુજરો ૧.

પાળિં સખદકા અએ મુજરઈ જનજરમેં હએ
દમ ગલેમેં હએ ગલાતઓકે ગુલુ ગીરમેં હએ—૧
કુંચ કરતે હંએ હુસેન ઇબને અલી દુનીઆસે
કોસે રેહલત શી સદા નાઆરએ તકબીરમેં હએ—૨
પુછા હીનદાને જો આબદકો તો બોલી જએનખ
દેખ અએ બીબીવોહ જકડા હુવા જનજરમેં હએ-૩
જેર ખનજર બી ન તડપા પીસરે શેરે ખુદા
પેહ તકલુષ તો રકત શતેમા કે શીરમેં હએ—૪
અપની હમ જોલીયોસે કહેતીથી રોરો શુગરા
યાદ કુંચએકી હરએક દમ દીલે દીલગીરમેં હએ—૫
જુટી જુટીવોહ ભવેં અઓર વોહ ભોલા મુખડા
સારા છ મેરા લગા અસગરે બે શીરમેં હએ—૬
બોલી શુગરાકે ન દેખી સહરે વસલે હુસએન
બિલટી તાસીર મેરે નાલએ શાખગીરમેં હએ—૭

(૨૫)

શાહ કેહતેથે જવાનો ન કરો તેગ જની

હુર નેરા પેયારા અબી લશકરે બેપીરનેં હુએ—૮

શાહને સાથીએ કઓસાર સે કહા નીબહકે વકત

આબે કઓસારકા મજા ખનજરે બે પીરનેં હુએ—૯

ખતે પેશાનીએ હુર પડહકે ચેહ બોલે અપાસ

સચેર શીરદોસથી લીખી તેરી તકદીર નેં હુએ—૧૦

અપને મુરદેશી નમાજ આપહી પડહતા ગોયા

બાઆદ કટને કે સરેશાહ જો તબીરનેં હુએ—૧૧

દી જો જએનખને રજા બેઠાંકે કેહતેથે હુસએન

વાહ શીરા દરજે સખાવત નેરી હમશીર નેં હુએ—૧૨

કહા જએનખને કે યા શેરે ઇલાહી મદદી

આજ આબીદના ગલા તઓકે જનહુરનેં હુએ—૧૩

કેહતીથી શતમા ખનજર ન નીકાલ અએ બાલીમ

અબી ફરજનદે નમાજ ભેરા તકબીર નેં હુએ—૧૪

જબહકે વકત ચેહ કાતીલ સે કહા હનરતને

સદમાં અબ સેહુને શી તાકત નહી શબીર નેં હુએ—૧૫

શુએ હલકુમ પેહ ચલચલકે અટક જાતી હયે

બાડ શાયદ નહી જાલીમ તેરી શમશીર નેં હુએ—૧૬

બાલી સએદાનીયાં બેગોર પડે હો શબીર

તહા લાશેને કશ ની નહી તકદીર નેં હુએ—૧૭

શાદ હો શાદ હો શબીર કે સદકે સે દબીર

બાગ બીરદોસે બરીં કા તેરી જાગીર નેં હુએ—૧૮

(૨૬)

મુજરો ૨.

- જાજાકે મુજરઈ સણે અચ્ચાદા કે સામને
સદકે ગુલામ હોતે થે આઠા કે સામને—૧
- પેયાસે લખે પુરાત પે માં દેખને ન પાઈ
મારે પડેથે લાચાલ વહાં દરીયાકે સામને—૨
- આગોશિ શઓઠ ખોલકે હજરત લીપટ ગયે
હુર આપા હાથ બાંધે નો મઓલાકે સામને—૩
- શેહરોકે કેહતેથે અલી અકબર હજાર હએશ
દમ તોડતે હો ખાક પે બાબાકે સામને—૪
- દુલાહશી લાશ લે ગઈ દેવડી સે બીબીયાં
હજરત ગયે ન શરમસે કુબરાકે સામને—૫
- તર ખુંને આયે બેટો જાએનબને ચેહ કહા
ખાલીક ને શુરખરૂ કીયા નેહરાકે સામને—૬
- અકબર પે બરછી ચલ ગઈ શેહને ન મારા દમ
બેટા તડપ કે મર ગયા બાબા કે સામને—૭
- અલારરે રોઅબ દુરસે ચલતે થે શેહ પે તીર
આ સગતે થે હજાર ન તનહા કે સામને—૮
- મલમલ કે ખુન ચેહરે પે ફરમાતે થે હુસએન
નનત મેં યુંહીં જાગંગા નાના કે સામને—૯

હુરેં બચકતે જાપહ લીયે થીં ખડીં હુઈં
કઝોસરકા જામ સઘઈદે વાલા કે સામને—૧૦

મુનીસ તુ અપ્પ જ્યારતે સરવર કો ચલ શીતાપ્પ
જનત હયે કર બલાએ મોઅક્કા કે સામને—૧૧

મુજરો ૩.

શેહકે મુજરાઈ કો અનદેશયે ફરદા કયા હયે
પનજતન વાસતે બખ્શીશ કે હયેં પરવા કયા હયે—૧

ગુજરે જો દમ ગમેં સરવર મેં ગનીમત જાનો
મોમીનો જસતકા દુનીયા મેં જરોસા કયા હયે—૨

ચલતે ચલતે જો રકા ઘેડા તો હજરત ને કહા
કરબલા કેહતે હયે જસકો ચેડી સેહરા કયા હયે—૩

જાપ ચલે તીરતો હજરત ને રશી કો સે કહા
જાઓ જવાં નો કહો ઇંસ વકત ઇરાદા કયા હયે—૪

અરજ શ્રી સપ્ત ને કે સર તેગ તલે ધર દેંગે
તુમ સલામત રહો આકા હમેં પરવા કયા હયે—૫

જુઝરીકારે અસદુલાહ જો ખએંચી શેહને
ગએંબસે આઈ નીદા ચેહ કે ઇરાદા કયા હયે—૬

હલક કટાદો જો હો બખ્શીસે બિમત મનજુર
કઝોલ ઘટપન કા કરો પાદ કે વાએદા કયા હયે—૭

(૨૮)

શીમર સે કહેતે થે શેહ ચડહ ન મેરે સીને પર
 દેખ તો કઝોન હુ મયેં તેરા ઈરાદા કયા હયે—૮
 માં મેરી શાતેમા હયે બાપ બધી જદ અયે નબી
 અરે જાલીમ મેરે રતયે કો તુ સમજા કયા હયે—૯
 મર ગયા હયે પીસર લાચલ સો પર આહ ને કી
 છગરે શાતેમા જોહરા કા કલેજા કયા હયે—૧૦
 રાત દીન શયો કે જ્યારત મેં તુ રહેતા હયે મુદામ
 અપને મુનીસ કો બુલાતે નહી આકા કયા હયે—૧૧

મુજરો ૪.

અયે મુજરઈ શેહ કહેતે થે તકદીર હમારી
 સર નંગે ગઈ બલવેમે હમશીર હમારી—૧
 આબીદ ને કહા હશરકો શુન લીજવો જાલીમ
 દેવેગી ગવા હી પેહી જનજર હમારી—૨
 અકબરને કહા બાનોસે તબ રાઈચો અમા
 મીટ-જાએગી જસ રોજ પેહ તસવીર હમારી—૩
 હુરને કહા પેહ સાઆદક બેટેસે કે જાલીમ
 લે અયેની પર હયે આનસે તકદીર હમારી—૪
 જબ મર ગયે અકબર તો પેહ ફરમાયા નબીને
 બસ આન લીઠી બલક સે તસવીર હમારી—૫

શેહને કહા જએનખસે કે બન્નવેને ન આના

જસ વકત હો ગરદન પે શમશીર હમારી—૬

જખ છીદ ચખ મશકીજા તો ચીકાઈ સકીના

અખાસ ચીચા કેયા કરે તકદીર હમારી—૭

હુરને કહાકુછ પીર નહીં હશર કા મુઝકો

હએપુશત પર અખ હજનતે શખીર હમારી—૮

શેહને કહા મએદાનને હું જાજે શકીસે

રોકો તો ભલા જરબતે શમશીર હમારી—૯

નાનાસે કહા ખુદયને શખીર ને જા કર

શી આપકી જીતમ ને યેહ તઓકીર હમારી—૧૦

દરબારનેં આખીદ સે કહા શીમર લઈને

લીલાહ બહુલ કીજાયે તકસીર હમારી—૧૧

જખ શાહ મદીનેસે મલે રોકે યેહ બાલે

કેઆ દેખીયે દીખલાતી હએ તકદીર હમારી—૧૨

અખાસ ને દરીયા પે કહા જાજે શકીસે

દેખોતો હએ કીહુ ઘાટકી શમશીર હમારી—૧૩

સર ખીટકે જએનખને કહા લાશએ શેહપર

તુમ બીન નહીં કુછ ઈજતો તઓકીર હમારી—૧૪

શેહને કહા અશવાજે સીતમ સે કે લઈને

કેઆ સમજે હો તુમ ઈજતો તઓકીર હમારી—૧૫

નાના હએ નખી બાપ અલી ભાઈ હસન હએ

માં જાતેમા હએ સાહુએ તતલીર હમારી—૧૬

આખીદ ને ઠહા તુ નહી વાકીશ અએ સીતમગર
 એંચી ગઈ હએ અરશ પે તસવીર હમારી—૧૭
 ગર હીનદ સે જાઈર કો બુલા લીછએ આકા
 હો જાકે રોને આપકે તેઓશીર હમારી—૧૮

સલામ ૧.

સલામ ઊસપે જાસે હકને કામયાબ કીયા
 જહાં મેં શહીદાંઅતા ખીતાબ કીયા—૧
 ગીરા ઝમીન પે જસદન વોહ બુતદકા સરરી
 મલક પુકારે કે સરવર ને પા તુરાબ કીયા—૨
 વોહ કીસ તરાહસે દીનાવેંગે મુહ પયમબર કો
 છનો ને હજરતે જએનબ કો બે નીકાબ કીયા—૩
 હજારો નોહસદો પનજાહ જખમથે તનપર
 બહનને ભાઈકે જખમોકા જબ હીસાબ કીયા—૪
 હીનાવ બસમાહ કહાં કરબલાકે સોહરામેં
 હુહુસે રીશકો શખીરને ખીજાબ કીયા—૫
 હુસેએન ઇમામને મરના કીયા કુબુત અપના
 મગર યહદકી બબઅતસે ઇજતેતાબ કીયા—૬
 અજાગો ખુનમે અકબરકી જબમસે ભીંગી
 તો ઇસકે સોગમે જુનશને પંચેતાબ કીયા—૭

હુસએન કેહતેથે અકબરશી લાશપર જાકર

તુમહારે દાગને બાપાકા દીલ કબાબ કીયા—૮

ન નીદ આતીથી અસગરકો પેઆસકે મારે

અલેપે તીર જો આકર લગાતો ખાબ કીયા—૯

બનેશી લાશ જો આઈ ધુપા લીઆ મોહકો

ફલહનને હજરતે કાસીમકા કેવા હીજાબ કીયા—૧૦

ગલેને તોકબીયા ઊસ ઇમામ જાદેકે

બુદાને છસકે તઈ માલેકુર રીકાબ કીયા—૧૧

સવાર ધોડેપે અઆદા પેઆદા શેહજાદા

અજબ તરાહકા જમાનેને ઇન કીલાબ કીયા—૧૨

અછજો યાદ હયે કુદ્દ તુમકો તીશનગીયે હુસએન

ઇમામને શખે હરાતુન સે તરકે આબ કીયા—૧૩

હજર હેઝ મુસલમાન કીઝે હુવાથા શીમર

લઈને નામબી ઇસલામકા ખરાબ કીયા—૧૪

ચહ કાએદા હયેકે બીસમીલ જો હો તડપતા હયે

મગર હુસએનને મુતલક ન ઇજ તેરાબ કીયા—૧૫

જો તનદુરસતયે ઊનકો કીયા અજલને પસનદ

જો નાતવાંથે અસીરીને ઇનતેખાબ કીયા—૧૬

ફસીહ ખાલીકે આલમને ઇલમકા અપને

નબીકો શેહુર કીયા અએર અલીકો બાબ કીયા—૧૭

(૩૨)

સોન ૧.

સાક્ષીના બીબીકે દેખનેકો જો રનસે ધરને ઇમાન આએ
હરન જો દેવડીપે મુનતજરથે હરન સરાને તમાન આએ
શુના સાક્ષીના ને હોકે જખમી ઇમાને આલી મકાન આએ
ગએથે દરીયાકે સીમત પેચાસે વહાસેબી તીશને કાન આએ
વોહનહને નહને હાથ ઊઠા કર દુઆએ બાબાકો દે રહીથી
બદન જો જખમી થાંસરસે તાપા બજા સરાપાકી લે રહીથી.

સોન ૨.

બી બાનુ કરબલકે બનેમં કુકત જીં બનજારી રે
કીઠં ગયો નાએક હએ હએ હનરો કુકત કુકત હારીરે
હમારો સંઘંયા ભયા બનજાર ભરા પુરા બએપારી રે
મર ગયો રન બીચ સીસ કટાકે લુટ ગઈ ખેપ હમારી રે

ભાગ ૧ લો પુરો થયો.

ચૈતવણી.

આએ ગુલદસતએ. ગંભની કીતાબ તયા નીચે
 લખેલી બીજી સરવે કીતાબો ગુનરા ૧ હરખા અને કિરદુ
 નાં ધની સરસ સાસ કાગળ બપર ધાપી આદર પા
 રાછે તે ને સાહેબોને ખરાદ કરવી હોય તે સાહેબોએ ના
 એ લખેલે ઠેકાનેથી મેહુરબાની કરી મંગાવી લેવી.

કીસાઓ.

ભાગો બહાર પાને ચાર દરવેસ છુતા ભાગો તથા પુરી બાંધેલી.
 હાતમ તાઈ છુતા ભાગો તથા પુરી બાંધેલી.
 ગુલે બકાવલી છુતા ભાગો તથા પુરી બાંધેલી.
 બદરેમુનીર બેનહર.
 શાહુબહા સાહપરી.
 સુહા બીલી.
 સાહે પમન.
 સાહે રમ.

નાતક ગાયણ રૂપી ખેત.

ઈનદર સભા.
 બેનહર બદરેમુનીર.
 બનદર સભા.

૨

બરીરે

રી રે

મરસીયા નોહા વગેરે.

ફમારી રે

ગુલશરે પંજતન ભાગ પેહુલો.
 ગુલદસતએ ગંભ ભાગ પેહુલો ઈતઆદી ઇબેઆદી.

તાજે કલમ ગુલદસતએ ગંભના ભાગ ૨ નો થોરા લેખસમાં આ
 હર મળ્યે.

બપર લખેલી સરવે કીતાબ સોફીન સત્તનોયે ભીલીબખાર
 નવાબની મસીદની સામે સુલ્તાનુરદીન જવાબાનની દુકા
 ન બપરથી મેહુરબાની કરી મંગાવી લેવી.

લાઠ મુલ્લા નુરદીન બીન જવાબાન.

